

(2002/C 205 E/069)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0061/02
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(25 januari 2002)

Betreft: Autonome gewesten en de Verklaring van Laken

De Spaanse regeringsleider en de minister van Buitenlandse Zaken hebben er bij de aanvaarding van het Voorzitterschap van de Raad in verschillende verklaringen op gewezen dat de autonome gewesten van Spanje niet aanwezig mogen zijn bij de vergaderingen van de Raad over onderwerpen die vallen onder hun politieke bevoegdheid.

De Spaanse bewindslieden zijn van mening dat het feit dat in de Spaanse grondwet staat dat de Spaanse centrale regering bevoegd is voor de internationale betrekkingen belet dat een minister van een autonoom gewest de Spaanse staat vertegenwoordigt in de Raad, zelfs wanneer hij vergezeld wordt door een minister van de centrale regering.

De Verklaring van Laken erkent dat de regio's (in de lidstaten die regio's hebben) moeten worden betrokken bij de hervorming en de constitutionalisering van de Verdragen en derhalve is het vanzelfsprekend dat van lidstaten als Duitsland, België, Oostenrijk of Verenigd Koninkrijk de regio's (Länder, gewesten of federale staten) aanwezig zijn bij de vergaderingen van de Raad. Welk verschil bestaat er tussen de grondwetten van deze lidstaten en de Spaanse grondwet dat de discriminerende behandeling van de Spaanse autonome gewesten door de Spaanse regeringsleider rechtvaardigt?

Waarom neemt de Spaanse regeringsleider deze houding aan, juist nu hij het Voorzitterschap op zich neemt en de werkzaamheden van de Conventie aanvangen die de Verklaring van Laken verder moet uitwerken?

Antwoord

(13 mei 2002)

Artikel 203 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bepaalt dat de Raad bestaat uit een vertegenwoordiger van elke lidstaat op ministerieel niveau die gemachtigd is om de regering van de lidstaat die hij vertegenwoordigt, te binden.

De Raad heeft derhalve geen standpunt over deze kwestie. Het zou overigens niet passend zijn voor de Raad hierover een standpunt in te nemen. Het zou dus evenmin passend zijn voor het voorzitterschap om commentaar te geven op aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de Spaanse regering vallen.

(2002/C 205 E/070)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0063/02
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(25 januari 2002)

Betreft: Het Spaanse Voorzitterschap en de werktalen van de Europese Unie

Door de toetreding van 12 nieuwe lidstaten tot de EU, wier officiële talen op dezelfde wijze erkend zullen worden als de talen van de 15 huidige lidstaten, kan nog sterker de neiging ontstaan dat, onverminderd de erkenning van de talen van alle lidstaten, een deel van deze talen in de praktijk de status krijgt van werktalen, zoals nu het geval is bij het Frans en het Engels.

Sommige staten beweren dat hun taal dezelfde erkenning verdient als het Frans of het Engels, waarbij als argument het aantal sprekers binnen de EU wordt aangevoerd. Binnen de EU worden echter ook talen gesproken als het Spaans en het Portugees — het Galicisch, een van de talen die gesproken wordt in Spanje, behoort tot dezelfde taalfamilie — die door honderden miljoenen mensen op vier continenten worden gesproken, en die een universeel karakter hebben waar rekening mee gehouden zou moeten worden bij de oplossing van dit probleem.

Het zou absurd zijn dat de EU, die een belangrijke rol zou moeten spelen als politieke en economische wereldmacht, deze twee talen niet als werktalen zou bestempelen omdat zij, van de huidige en toekomstige officiële talen, tot de drie meest gesproken talen ter wereld behoren. Welk standpunt gaat het Spaans Voorzitterschap in dezen innemen?

Antwoord

(13 mei 2002)

In artikel 290 van het VEG staat dat de regeling van het taalgebruik door de instellingen van de Gemeenschap door de Raad met eenparigheid van stemmen wordt vastgesteld. Het standpunt van de Raad terzake is opgenomen in zijn Verordening nr.1 (EU) van 1958, zoals vervolgens gewijzigd bij de toetreding van nieuwe lidstaten; in deze verordening staat dat de Gemeenschap thans elf officiële werktalen kent.

(2002/C 205 E/071)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0064/02 van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(25 januari 2002)

Betreft: Standpunt van het Spaanse Voorzitterschap over de betrekkingen met Mercosur en met name met Argentinië

Op de prioriteitenlijst die bekend is gemaakt door de Spaanse minister van Buitenlandse Zaken, Josep Piqué, staan de betrekkingen met Mercosur op een minder prominente plaats, na de betrekkingen met Chili, terwijl zij nu juist wel een prominente plaats zouden moeten krijgen omdat belangrijke landen als Brazilië en Argentinië – dat kampt met zeer ernstige problemen en de oprechte steun van de EU behoeft – er deel van uitmaken, naast Uruguay en Paraguay. Welke redenen bestaan hiervoor?

Antwoord

(21 mei 2002)

1. De Raad wenst de Geachte Afgevaardigde erop te wijzen dat de betrekkingen van de EU met Mercosur even belangrijk zijn als die van de EU met Chili. Er zij aan herinnerd dat er op 18 mei 2002 te Madrid een top EU-Mercosur (in de marge van de top EU-Latijns-Amerika-Caraïben) gepland is. Zoals aangegeven in het programma van het Spaanse voorzitterschap „zouden die bijeenkomsten een goede gelegenheid kunnen zijn om de onderhandelingen met Chili af te ronden en die met Mercosur een beslissende impuls te geven, en tenslotte van de EU een verbintenis te krijgen dat de preferentiële betrekkingen met dit gebied zullen worden gehandhaafd en ontwikkeld.” Deze verklaring vormt een adequate weergave van de huidige stand van de lopende onderhandelingen met Chili, enerzijds, en met Mercosur, anderzijds.

2. Er zij eveneens aan herinnerd dat tijdens de zitting van de Raad Algemene Zaken van 28 januari 2002 conclusies over Mercosur zijn aangenomen. In die conclusies onderstreept de Raad dat hij zich, in verband met de huidige crisis in Argentinië, verheugt over de door de ministers van Buitenlandse Zaken van Mercosur in hun gezamenlijke verklaring op 11 januari 2002 in Buenos Aires uitgesproken wens het integratieproces tussen hun landen te intensiveren. De Raad meent dat een versterkte Mercosur de sleutel is tot de ontwikkeling van de regio. Tenslotte bevestigt de Raad opnieuw dat hij belang hecht aan het sluiten van een associatieovereenkomst tussen de EU en Mercosur. Hij is verheugd over de tot dusver geboekte vooruitgang in de onderhandelingen dienaangaande en herhaalt dat de EU bereid is verdere vooruitgang te blijven boeken.

3. Wat meer bepaald de crisis in Argentinië betreft, heeft de Raad Ecofin van 22 januari jongstleden de situatie in dit land uitvoerig besproken. Bij die gelegenheid zijn er conclusies aangenomen en bekendgemaakt waarin de economische en financiële aspecten van die crisis worden beklemtoond. Op 28 januari is de bespreking van de situatie in Argentinië hervat tijdens de lunch van de ministers van Buitenlandse Zaken.